

Sygn. akt IV U 439/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy w C. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marzena Górczyńska-Bebłot

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Ewelina Trojanowska

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2018 roku w C.

sprawy W. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział Regionalny
w C.

o wysokość renty rolniczej

na skutek odwołania W. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...)
w C.

z dnia 26 lutego 2018 roku Nr (...)

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 lutego 2018 roku, nr (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał W. K. prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym na okres od 1 lutego 2018 roku do 31 stycznia 2020 roku, ustalając jej wysokość ma kwotę 1.077,90 zł brutto (916,90 zł netto).

Od powyższej decyzji odwołał się W. K., zarzucając że inne osoby z krótszym stażem pracy pobierają wyższe niż on świadczenia oraz podnosząc, że organ rentowy nie podwyższył wysokości jego renty, pomimo że przepracował on 7 miesięcy w zakładzie szewskim.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W. K. urodził się w dniu (...) i w okresie od 14 stycznia 2010 roku do 31 stycznia 2018 roku był uprawniony do pobierania renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. W dniu 12 stycznia 2018 roku ubezpieczony złożył kolejny wniosek o przyznanie mu prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, po rozpoznaniu którego organ rentowy wydał zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzję z dnia 26 lutego 2018 roku.

Łączna wysokość świadczenia rentowego ubezpieczonego wyniosła 1.067,90 zł (po waloryzacji od dnia 1 marca 2017 roku 1.077,90 zł), w tym część składkowa w kwocie 264,77 zł i część uzupełniająca w kwocie 803,13 zł. Do ustalenia wysokości części składkowej świadczenia organ rentowy przyjął:

1. 9,57 lat podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu po dniu 31 grudnia 1990 roku, po 1% emerytury podstawowej za każdy rok;
2. 12,89 lat podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu, który to okres przelicza się półtorakrotnie i wynosi 19,34%, po 1% emerytury podstawowej za każdy rok;
3. 0,82 roku podlegania ubezpieczeniu społecznemu z tytułu pobierania świadczeń dla bezrobotnych, z tytułu działalności kombatanckiej, z tytułu czynnej służby wojskowej do dnia 31 grudnia 1998 roku, po 1% emerytury podstawowej za każdy rok;
4. wskaźnik wymiaru części składkowej wynoszący 0,30.

Ustalając wysokość świadczenia organ rentowy przyjął okresy:

1. podlegania ubezpieczeniu społecznemu od 1 września 1978 roku do 6 grudnia 1981 roku, od 8 grudnia 1981 roku do 14 sierpnia 1982 roku, od 7 grudnia 1983 roku do 15 kwietnia 1984 roku, od 4 września 1984 roku do 10 czerwca 1987 roku, od 11 listopada 1987 roku do 26 marca 1988 roku, od 3 marca 1992 roku do 31 maja 1993 roku, od 1 września 1993 roku do 31 maja 1994 roku, od 1 września 1994 roku do 31 grudnia 1994 roku, od 1 kwietnia 1995 roku do 31 grudnia 1995 roku, od 1 kwietnia 1996 roku do 31 grudnia 1996 roku, od 23 września 1997 roku do 31 grudnia 1997 roku, od 1 kwietnia 1998 roku do 30 listopada 1998 roku i od 1 kwietnia 1999 roku do 30 listopada 1999 roku.
2. odbywania służby wojskowej od 29 października 1982 roku do 23 sierpnia 1983 roku;
3. pobierania zasiłku chorobowego od 1 czerwca 1993 roku do 31 sierpnia 1993 roku, od 1 czerwca 1994 roku do 31 sierpnia 1994 roku, od 1 stycznia 1995 roku do 31 marca 1995 roku, od 1 stycznia 1996 roku do 31 marca 1996 roku, od 1 stycznia 1997 roku do 22 września 1997 roku od 1 grudnia 1998 roku do 31 marca 1999 roku i od 1 grudnia 1999 roku do 25 stycznia 2000 roku;
4. podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników od 1 lipca 2000 roku do 25 stycznia 2010 roku.

(v. akta rentowe)

W okresie od 20 października 1988 roku do 15 maja 1989 roku W. K. był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia w charakterze pracownika Warsztatu Szewskiego K. B. w K., przy czym w okresie od 7 grudnia 1988 roku do 31 grudnia 1988 roku z nieznanых przyczyn był on nieobecny w pracy.

(v. pismo ZUS z dnia 26 marca 2014 roku k. 164 akt rentowych)

Okres zatrudnienia W. K. w Warsztacie Szewskim K. B. nie został uwzględniony przy obliczaniu wysokości jego świadczenia rentowego – okoliczność niesporna.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 2336 ze zm.), emerytura rolnicza, renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy, oraz renta rolnicza szkoleniowa składa się z części składkowej i części uzupełniającej, ustalonych zgodnie z art. 25 i 26. Dla każdej z tych części ustala się wskaźnik wymiaru.

W myśl art. 25 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, część składkową ustala się przyjmując po 1% emerytury podstawowej za każdy rok podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu, z uwzględnieniem ust. 2-7. Niepełne lata przelicza się odpowiednio, z uwzględnieniem art. 21a.

Do liczby lat, o których mowa w ust. 1, dolicza się liczbę lat:

- 1) podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników indywidualnych i członków ich rodzin w okresie od dnia 1 stycznia 1983 roku do dnia 31 grudnia 1990 roku;
- 2) prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od dnia 1 lipca 1977 roku do dnia 31 grudnia 1982 roku, za który była opłacana składka na Fundusz Emerytalny Rolników;
- 4) prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym - bez podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu - po ukończeniu 16. roku życia, przypadających przed dniem 1 lipca 1977 roku, jednak nie wcześniej niż 25 lat przed spełnieniem warunków nabycia prawa do emerytury rolniczej lub renty inwalidzkiej rolniczej (ust. 2).

Do liczby lat, o których mowa w ust. 1, dolicza się również liczbę lat:

- 1) podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu określonych w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu przed dniem 1 stycznia 1999 roku oraz podlegania zaopatrzeniu emerytalnemu przepadającemu po tej dacie,
- 2) działalności kombatanckiej, działalności równorzędnej z tą działalnością, a także okresy zaliczane do okresów tej działalności oraz podlegania represjom wojennym i okresu powojennego, określone w przepisach o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego,
- 3) odbywania czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim lub okresy jej równorzędne albo zastępczych form tej służby, przypadających przed dniem 1 stycznia 1999 roku

- jeżeli z tego tytułu ubezpieczonemu nie przyznano emerytury lub renty na podstawie odrębnych przepisów (ust. 2a).

Przepisu ust. 2a nie stosuje się przy ustalaniu wysokości emerytury rolniczej dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku (ust. 2b).

Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, za rolnika i jego małżonka opłacono roczną składkę na ubezpieczenie społeczne rolników indywidualnych i członków ich rodzin w wysokości wyższej niż 120% przeciętnej emerytury podstawowej w danym roku, zamiast jednego roku przyjmuje się okres dłuższy, odpowiadający wskaźnikowi indywidualnego wymiaru składki w danym roku. Wskaźnik ten oblicza się w następujący sposób:

- 1) kwotę opłaconej składki rocznej wymierzonej od hektarów przeliczeniowych i działów specjalnych oraz od osób ubezpieczonych w danym gospodarstwie rolnym, z wyjątkiem domowników, dzieli się przez liczbę tych osób; przy ustalaniu kwoty opłaconej składki wlicza się również kwoty przyznanych ulg i zwolnień, nie wlicza się jednak nieopłaconej części składki za 1990 roku, jeżeli jej opłacenie było dobrowolne;
- 2) tak obliczoną kwotę dzieli się przez 120% przeciętnej emerytury podstawowej w danym roku (ust. 3).

Okresy, o których mowa w ust. 2a pkt 1, przelicza się w wymiarze półtorakrotnym. Nie dotyczy to jednak okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu z tytułu pobierania świadczeń dla bezrobotnych (ust. 4).

Za każdy rok przypadający w okresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, przyjmuje się 0,5% emerytury podstawowej (ust. 5).

Jeżeli uprawniony do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu łącznie z okresami, o których mowa w ust. 2 i 2a, krócej niż przez 5 lat, przyjmuje się, że okres opłacania składki wynosi 5 lat (ust. 6).

Przepisu ust. 6 nie stosuje się, jeżeli całkowita niezdolność do pracy powstała wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej. W takim przypadku uprawnionemu do okresu opłacania składki dolicza się okres dzielący go od osiągnięcia wieku 60 lat (ust.7).

Minister Pracy i Polityki Socjalnej ogłosi w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" przeciętną roczną wysokość emerytury podstawowej w latach 1983-1990 (ust. 8).

Zgodnie z art. 26 ust. 1 w/w ustawy, część uzupełniająca wynosi 95% emerytury podstawowej, jeżeli liczba lat przyjęta do ustalenia części składkowej, lecz bez uwzględnienia skutków art. 25 ust. 3, jest mniejsza od 20; przy każdym pełnym roku od 20 lat część uzupełniająca zmniejsza się o 0,5% emerytury podstawowej.

Część uzupełniająca nie może wynosić mniej niż 85% emerytury podstawowej, a suma części uzupełniającej i części składkowej nie może być mniejsza od emerytury podstawowej, z zastrzeżeniem ust. 3 (ust. 2).

Jeżeli rolnik nabywa prawo do emerytury rolniczej w wieku o 5 lat niższym od wieku emerytalnego, określoną zgodnie z ust. 1 część uzupełniająca zmniejsza się o 25% emerytury podstawowej. Tak ustaloną część uzupełniająca zwiększa się o 5% emerytury podstawowej po upływie każdego roku dzielącego uprawnionego od wieku emerytalnego (ust. 3).

Mając na uwadze treść przywołanych powyżej przepisów należy wskazać, że uwzględnienie przy obliczaniu wysokości przysługującej odwołującemu renty rolniczej okresu jego zatrudnienia w Warsztacie Szewskim K. B. od 20 października 1988 roku do 15 maja 1989 roku w żaden sposób nie wpłynie na wysokość tego świadczenia.

Jak wynika z akt rentowych, w tym treści zaskarżonej decyzji, W. K. od dnia 1 marca 2018 roku pobiera rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy w wysokości 1.104,56 zł brutto (938,56 zł do wypłaty), na która składają się:

1. część składkowa: emerytura podstawowa w kwocie 912,86 zł x wskaźnik wymiaru tej części wynoszący 0,30 co daje 273,86 zł;
2. część uzupełniająca: emerytura podstawowa w kwocie 912,86 zł x wskaźnik wymiaru tej części wynoszący 0,91, co daje 830,70 zł.

Przy ewentualnym doliczeniu spornego okresu zatrudnienia, renta odwołującego również wynosiłby 1.104,56 zł brutto (938,56 zł do wypłaty), na którą to kwotę składałyby się:

1. część składkowa: emerytura podstawowa w kwocie 912,86 zł x wskaźnik wymiaru tej części wynoszący 0,31 co daje 282,99 zł;
2. część uzupełniająca: emerytura podstawowa w kwocie 912,86 zł x wskaźnik wymiaru tej części wynoszący 0,90 co daje 821,57 zł.

Mając zatem na uwadze, że w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy rozstrzyga

o wysokości świadczenia rentowego odwołującego, a nie o matematycznym sposobie wyliczenia tego świadczenia i okresach przyjętych do jego wyliczenia, o ile nie wpływa to na wysokości świadczenia, to zaskarżoną decyzję organu rentowego należy uznać za prawidłową, a odwołanie ubezpieczonego za bezzasadne.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy, na mocy art. 47714 § 1 k.p.c. oraz przepisów powołanych w treści niniejszego uzasadnienia, oddalił odwołanie W. K. jako bezzasadne.